VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Nadzwyczajnej do spraw energetyki i surowców energetycznych (nr 8)**

z dnia 20 lutego 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Nadzwyczajnej do spraw energetyki i surowców energetycznych (nr 8)

20 lutego 2014 r.

Komisja Nadzwyczajna do spraw energetyki i surowców energetycznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Andrzeja Czerwińskiego (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– informację o działalności spółki Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. i spółek zależnych, w tym PGNiG Upstream International oraz o planach rozbudowy systemów przesyłowych gazu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Tomasz Tomczykiewicz** sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki wraz ze współpracownikami, **Zdzisław Gawlik** sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami, **Marta Wągrodzka** naczelnik Wydziału Węglowodorów w Departamencie Geologii i Koncesji Geologicznych Ministerstwa Środowiska, **Barbara Koszułap** wiceprezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, **Maciej Bednarski** naczelnik Wydziału Przedsiębiorstw Paliwowych Urzędu Regulacji Energetyki, **Michał Wilkowicz** doradca ekonomiczny w Najwyższej Izby Kontroli, **Mariusz Zawisza** prezes zarządu Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. wraz ze współpracownikami, **Jan Chadam** prezes zarządu Operatora Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. wraz ze współpracownikami, **Adam Oleksy** dyrektor Departamentu Rozwoju Systemu Polskich Sieci Energetycznych S.A. wraz ze współpracownikami, **Jakub Ruszel** ekspert PKN Orlen S.A., **Agata Mazur** specjalista Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu, **Bolesław Potyrała** przewodniczący Rady Sekcji Krajowej Górnictwa Naftowego i Gazownictwa NSSZ „Solidarność", **Piotr Łusiewicz** przewodniczący Komisji Podzakładowej NSZZ „Solidarność" w Spółce Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Igor Amarowicz, Anna Ornat** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Dzień dobry. Mamy troszkę opóźnienia, ale uzasadnionego. Nie chcę tutaj mówić o nazwiskach, ale niektórzy świeży, bardzo wysoko postawieni prezesi nie wiedzą, że u nas jest pewien wymóg, a mianowicie iż bez przepustki się nie można wejść. Tak to jest. Było zamieszanie. Przepraszam za to, ale podobno dla poczucia bezpieczeństwa parlamentu, trzeba przechodzić takie procedury, dla niektórych śmieszne.

Dzisiaj mamy bardzo ciekawy i ważny temat. Zaplanowaliśmy informację o działalności spółki Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S. A. i spółek zależnych, w tym PGNiG Upstream International oraz o planach rozbudowy systemów przesyłowych gazu.

Cieszę się, że zaproszenie poważnie potraktowali panowie ministrowie, pan minister gospodarki Tomasz Tomczykiewicz i pan minister Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik, jak również szefowie firmy PGNiG, łącznie z panem prezesem MariuszemZawiszą, oraz spółek zależnych. A więc zapowiada się ciekawa debata.

Chciałbym jeszcze pochwalić się, podzielić wiadomością, którą otrzymałem przemyconą przez wysłanników poczytnej gazety „Dziennika Gazety Prawnej", dotyczącą inwestycji, w które nie każdy wierzył, że będą. A nawet dzisiaj w prasie mamy potwierdzenie: „Liderzy innowacyjności". PGE zaczyna się rozwijać. Opole zaczyna być budowane. Na zdjęciu jest uwiecznione to, co robią wpływowi politycy. Umieją się posługiwać łopatami, co wszystkich cieszy. Bezrobocie w Polsce nie grozi, nawet i tej klasie społecznej.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek (PiS):

Inni posługują się taczkami.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Ale to już jest wyższa klasa jazdy. Tutaj mówimy tylko o łopatach. Mamy w tym troszeczkę udziału. W naszej Komisji zaczęliśmy tematem Opola. Jak widać, to, co usłyszeliśmy od pana prezesa Woszczyka, szybciutko zostało przelane w działanie, co nas cieszy. Oby tak dalej.

Czy do planowanego porządku obrad są jakieś uwagi? Jeżeli nie ma, przystępujemy do pracy. Poproszę pana ministra skarbu państwa o słowo wstępne.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik:

Panie przewodniczący, szanowni państwo. Bardzo dziękuję za zainteresowanie Komisji problemami PGNiG, spółki istotnej z punktu widzenia gospodarki naszego państwa, ale także spółki istotnej z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego naszego kraju, o czym świadczą między innymi stosowne postanowienia, które są wprowadzone do statutu tejże spółki, a które umożliwiają prowadzenie bezpiecznych, z punktu widzenia spółki aktywności gospodarczych. PGNiG podobnie jak inne spółki, zwłaszcza te, które są notowane na Giełdzie Papierów Wartościowych, jest rozliczana przede wszystkim przez pryzmat prowadzonej działalności gospodarczej oraz wyniku finansowego, jaki spółka osiąga na koniec okresu obrachunkowego, wyników finansowych. Należy tutaj zauważyć, że w ostatnim czasie udziałem PGNiG było niewątpliwie sporo sukcesów, do których należy zaliczyć osiągnięcie w kwietniu 2013 roku pełnej mocy produkcyjnej jednej z najnowocześniejszych w Europie kopalni ropy naftowej i gazu ziemnego Lubiatów-Międzychód-Grotów. Do sukcesów tych należy zaliczyć również uruchomienie w grudniu 2013 roku nowej kopalni gazu ziemnego w Lisewie niedaleko Poznania. Zakład wydobywa gaz ze złóż odkrytych w 2011 roku.

W styczniu 2014 roku PGNiG Upstream, spółka-córka PGNiG, spółka zależna otrzymała 50% udziałów w koncesji operatorskiej na Morzu Norweskim. Wyżej wymieniona koncesja jest drugą koncesją operatorską PGNiG Upstream na Norweskim Szelfie Kontynentalnym. W planach firmy na najbliższe lata jest rozpoczęcie wierceń poszukiwawczych jako operator w Szelfie Norweskim. Obecnie spółka posiada udziały w czternastu koncesjach poszukiwawczo-wydobywczych w Norwegii. Dla dwóch z nich spółka jest operatorem.

W lutym 2014 roku PGNiG odkrył złoża gazu ziemnego na koncesji Zalesie-Jodłówka-Skopów w województwie podkarpackim. Wstępnie szacuje się, że zasoby gazu w odkrytym złożu kształtują się na poziomie kilku miliardów metrów sześciennych.

Na koniec grudnia 2013 roku tu i ówdzie pojawiły się niepokoje w związku z wygaśnięciem porozumienia, jakie było zawarte pomiędzy czołowymi podmiotami sektora energetycznego i KGHM, w zakresie współpracy w obrębie poszukiwania gazu łupkowego. Wydaje się, że to zdarzenie wcale nie wpłynęło ujemnie na intensywność prac w tym obszarze, bowiem spółka nawiązała współpracę z firmą Chevron, co otwiera możliwości korzystania z doświadczeń partnera na etapie oceny komercyjnego potencjału i partycypacji w doświadczeniach Chevrona w poszukiwaniach gazu łupkowego w Polsce.

Jednakże sukcesy, które niewątpliwie są udziałem PGNiG, nie przysłaniają pewnych problemów, z którymi PGNiG się boryka. Jeżeli chodzi o spółkę, niewątpliwie istnieje konieczność zintensyfikowania procesów restrukturyzacyjnych. Przed takim celem stanął zarząd powołany w nowym składzie, na czele z panem Mariuszem Zawiszą, który dzisiaj jest tutaj obecny wraz z zespołem i który szczegółowo będzie przedstawiał wszystkie informacje, jakie są istotne z punktu widzenia miejsca, w którym jesteśmy ze spółką, jak też wyzwań, przed jakimi stoimy. Niewątpliwie takim wyzwaniem jest poszukiwanie czy zlokalizowanie optymalnej formuły działalności spółki w obrębie obrotu detalicznego w związku z wprowadzeniem w ubiegłym roku tzw. obliga giełdowego. Tutaj spółka również musi poszukać optymalnego rozwiązania w tym stanie prawnym, w którym jesteśmy. Być może oczywiście nie uda się zrealizować owego celu nie korzystając z pomocy ustawodawcy, ale takie decyzje zapadną po analizie, dokładnej, precyzyjnej analizie sytuacji, w której spółka się znajduje.

Niewątpliwie, proszę państwa, spółka musi również zoptymalizować działalność poszukiwawczo-wydobywczą, dlatego że ważne jest, żeby koncentrowała swoją działalność w tym względzie zwłaszcza w obszarach bezpiecznych geopolitycznie. Tego typu rewizja dotychczasowej działalności jest potrzebna. Niewątpliwie działalność poszukiwawczo-wydobywcza musi być intensyfikowana, jeżeli chodzi o terytorium naszego kraju. W planach, w strategii, które spółka przyjęła na 2014 rok, tego typu zamiary są wyartykułowane.

To wszystko tytułem wstępu. Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, bliższa, bardziej szczegółowa prezentacja będzie dziełem pana prezesa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Dobrze. Chciałbym tylko jeszcze zapytać, czy pan minister gospodarki w tej chwili chciałby coś dodać? Nie. A więc głos zabierze pan prezes, proszę bardzo.

Prezes zarządu Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. Mariusz Zawisza:

Szanowni państwo, pozwoliliśmy sobie przygotować kilka slajdów, żeby przybliżyć i strukturę spółki, i strukturę Grupy Kapitałowej PGNiG S.A. Mam nadzieję, że slajdy, które zaprezentujemy, zbudują państwu należyty obraz tego, czym zajmuje się PGNiG S.A. i grupa kapitałowa tej spółki. Pozwolimy sobie również nakreślić problematykę związaną z realizacją obliga giełdowego, które zostało wprowadzone do prawodawstwa w dniu 11 września ubiegłego roku. Przypomnę tylko, że zgodnie z owym zapisem PGNiG będzie musiało sprzedawać i nabywać paliwo przez giełdę, czyli robić obroty na giełdzie w wysokości odpowiednio 30% w zeszłym roku, 40% w tym i 55% wolumenu w roku 2015. Z problematyką tą wiąże się pewne wyzwanie natury, powiedziałbym, administracyjnej i liberalizacyjnej rynku gazu.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Panie prezesie, przepraszam bardzo, ale jest jakiś kłopot techniczny, ponieważ widzimy tylko białą plamę na ekranie. Może coś się uda.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Na razie to słowo wstępne. Za chwilę poproszę pana dyrektora o prezentację slajdów. Daję czas na to, żeby się technicznie przygotować.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Przepraszam za zamieszanie.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Jedna minuta i zaraz będziemy prezentować. Potraktujmy to reaktywnie. Jeżeli będą pytania w trakcie prezentacji, proszę je zadawać. Dziękuję bardzo. Zaczynamy.

Dyrektor Departamentu Zarządzania Grupą Kapitałową PGNiG S.A. Daniel Wais:

Grupa PGNiG w tej chwili składa się – jest to slajd, który pokazuje strukturę na koniec roku 2013 – z dwudziestu dwóch spółek bezpośrednio zależnych, które działają w różnych obszarach, od spółek serwisowych w zakresie wydobycia, spółek zajmujących się dystrybucją gazu i operatora systemu magazynowego. Posiadamy również spółki niezwiązane z *core businessem*, ponieważ jesteśmy jeszcze w trakcie restrukturyzacji grupy. W związku z tym pojawiają się u nas takie podmioty jak spółka Geovita. Jednakże tak naprawdę w tej chwili skupiamy się na działaniach restrukturyzacyjnych. Grupa powoli jest oczyszczana z podmiotów niezwiązanych bezpośrednio z naszą działalnością.

Nie wiem, czy państwo chcielibyście usłyszeć kilka słów na temat poszczególnych spółek, ponieważ spółek tych trochę jest.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Może zreferuję. Kluczową linią biznesową, wyodrębnioną ze struktury PGNiG kilka lat temu, a skonsolidowaną w zeszłym roku, jest spółka PSG, Polska Spółka Gazownictwa. Jest to operator systemu dystrybucyjnego. Jest to odpowiednik operatora systemu dystrybucyjnego w energii elektrycznej, czyli właściciel infrastruktury gazowej, właściciel tzw. cieńszej rury niż ta, jaką posiada spółka, która z kolei jest operatorem systemu przesyłowego. Chodzi o Gaz-System. Jest to odpowiednik tylko na cieńszej rurze, żeby

przedstawić to państwu obrazowo. Jest to spółka wyodrębniona historycznie ze struktur PGNiG. W zeszłym roku, w drugiej części roku została ona skonsolidowana. Wyzwaniem, które stoi również przed zarządem PGNiG S.A., ale przede wszystkim zarządem PSG, jest restrukturyzacja owego aktywu poprzez konsolidację. Jest to twór zlepiony z sześciu dawnych spółek obszarowych skonsolidowanych historycznie przez spółkę, zdaje się, SPV 4. Największym wyzwaniem, które stoi przed tą spółką, *de facto* jest integracja biznesowa podmiotu po to, żeby mógł on efektywnie przyłączać klientów do sieci gazowniczej – przyłączanie jest to jego główna, powiedziałbym w cudzysłowie, misja i zadanie – oraz bezpiecznie dystrybuować gaz do klienta finalnego.

Wielość podmiotów w grupie jest to pewna scheda historyczna. Kilka podmiotów zostało skonsolidowanych wokół *core businessu*. Kilka podmiotów prowadzi działalność niebiznesową. Ciekawostkę w strukturach PGNiG stanowi spółka Geovita. Jest to spółka, która zajmuje się hotelami, prowadzeniem hoteli. Zdaje się, że mamy tam czternaście hoteli plus jeszcze dwa w strukturach PGNiG. Jest to struktura oddziedziczona po dawnych czasach, kiedy przedsiębiorstwa tego typu funkcjonowały w sferze typowej autarkii, czyli w swoich grupach miały wszystko, od hoteli, od produkcji do różnych finalnych produktów.

Nie wiem, czy chcecie państwo poznawać charakterystykę poszczególnych spółek. Są to spółki, które *de facto* zajmują się działalnością serwisową, eksploatacyjną, działalnością poszukiwawczą, wydobywczą, geodezyjną. Struktura obejmuje wiele podmiotów. Przechodzimy do dalszej prezentacji.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Daniel Wais:

Następny slajd obrazuje to, o czym już wspomnieliśmy, czyli procesy restrukturyzacyjne, które zostały przeprowadzone w 2013 roku. Było to zawiązanie spółki Obrót Detaliczny w związku z obligiem, które zostało nałożone na PGNiG, ale to akurat jest rozwinięte w dalszej części. Następnie odbyła się konsolidacja spółek sektora poszukiwań, czyli spółek świadczących usługi na rzecz PGNiG oraz rynku związanym z wierceniami w poszukiwaniu ropy i gazu. Nastąpiło to w lutym 2013 roku na bazie spółki Poszukiwania, która została zawiązana specjalnie do tego projektu, a która przejęła majątek wszystkich pięciu spółek działających od 1999 roku w ramach Grupy Kapitałowej PGNiG w obszarze właśnie serwisów poszukiwawczych. Następnie dokonaliśmy również konsolidacji dwóch spółek świadczących usługi w sektorze magazynowym. W roku 2010 zawiązano Operatora Systemu Magazynowania. W zeszłym roku połączono go ze spółką INVESTGAS, która świadczy usługi w zakresie rozbudowy magazynów w Grupie Kapitałowej PGNiG. Tak jak już wspomniał pan prezes, dokonaliśmy kapitałowego połączenia sześciu spółek dystrybucyjnych. Na dzień dzisiejszy mamy jedną spółką, która ma sześć oddziałów działających w obszarze dotychczasowych spółek dystrybucyjnych.

Dokonaliśmy również przeniesienia aktywów, które do tej pory były rozproszone w zakresie energetyki. Była utworzona spółka Energia, która realizowała projekty energetyczne. Główny projekt to projekt budowy Elektrowni w Stalowej Woli wraz z Grupą Kapitałową TAURON. Z uwagi na to, że w roku 2012 PGNiG zakupiło duże aktywo w postaci PGNiG TERMIKA – wcześniej Vattenfall – postanowiono o przekazaniu wszystkich aktywów sektora energetycznego do owej spółki i zamknięciu działalności PGNiG Energia, która została połączona z samym PGNiG. Spółki, które zostały bezpośrednio przejęte przez PGNiG, zostały wniesione aportem do PGNiG TERMIKA. Główny projekt to Stalowa Wola, o którym wspomniałem wcześniej.

Należy również dodać, że pod koniec zeszłego roku została zawiązana, została podpisana umowa tzw. Podatkowej Grupy Kapitałowej w tym celu, żeby zoptymalizować kwestie podatkowe, jak również dla celów umożliwienia sprawnych rozliczeń w przypadku zmian w zakresie obrotu gazem w związku z obligiem gazowym.

Na następnym slajdzie opisujemy tematykę, która, jak rozumiem, była już omawiana w dniu wczorajszym. Może tylko w skrócie, dla przypomnienia powiem, że PGNiG posiada 227 koncesji. Działalność prowadzi łącznie na 240 złożach. Różnica wiąże się z tym, że na kilku koncesjach znajduje się kilka złóż. W związku z tym liczby są różne. Według obecnego stanu wiedzy, jaki posiadamy, stan zasobów na koniec 2013 roku dla

gazu szacujemy na 85.500.000 tys. m^3, a dla ropy na blisko 18.000 tys. ton. Jak pokazuje slajd, działania w zakresie wydobycia są realizowane poprzez dwa oddziały w Zielonej Górze i oddział w Sanoku. Na dzień dzisiejszy możemy wstępnie przedstawić następujący wynik: w kraju wydobyto blisko 4.200.000 tys. m^3 gazu, 780 tys. ton ropy naftowej i 35 tys. ton kondensatu. Są to wstępne wyniki, będzie jeszcze podsumowanie całych wyników finansowych, jak i efektywności działalności grupy kapitałowej. Będzie to przedstawione oficjalne w ramach publikacji raportu rocznego w dniu 5 marca, w związku z czym na razie przedstawiany wstępne i dosyć ogólne informacje.

Chciałbym teraz zaprezentować krótką dodatkową informację o PGNiG Upstream, spółce zależnej utworzonej w 2007 roku. Tak naprawdę w tej chwili jest to główne aktywo zagraniczne PGNiG, które dostarcza w grupie dodatkowych zasobów zarówno gazu, jak i ropy. Krótko podsumowując, na dzień dzisiejszy mamy inwestycję na głównym złożu Skarv. Jest to główne złoże, która zostało zakupione w 2007 roku. Dotychczas po stronie PGNiG, jako jednego z uczestników projektu, na zagospodarowanie wydano 1.400.000 tys. dolarów z różnych źródeł finansowania, które są tutaj państwu przedstawione. Na dzień dzisiejszy możemy powiedzieć, że według posiadanej przez nas wiedzy zasoby projektu Skarv, który jest już projektem uruchomionym pod koniec 2012 roku, są wykazywane na około 6.400.000 tys. m^3 gazu oraz 2700 tys. ton ropy. Są to zasoby, które na dzień dzisiejszy są przez nas potwierdzone. Nie chciałbym opowiadać o szczegółach, ponieważ jesteśmy w przededniu dalszych prac, analiz, dalszych koncesji w rejonie Skarv. Okolice te mają jeszcze perspektywy rozwoju, w związku z czym w kolejnych latach może będziemy mogli pochwalić się większymi zasobami, które będą udokumentowane. Na dzień dzisiejszy nie podjęto jeszcze ostatecznej decyzji o dalszych pracach na kolejnych złożach. Są to jeszcze prace analityczne, które póki co trwają. W związku z tym na dzień dzisiejszy nie mówimy tutaj o szczegółach.

Mogę jeszcze podać informacyjnie, że tak naprawdę wszystkie planowane projekty, jak też realizowany główny projekt Skarv, na dzień dzisiejszy są dla nas bezpieczne z uwagi na fakt, że nie jesteśmy jedynym uczestnikiem owych projektów. Dzielimy się zarówno ryzykiem, jak i kosztami z największymi graczami na rynku światowym, takimi jak BP czy Statoil. W związku z tym korzystamy z ich doświadczeń, współpracujemy z nimi zarówno przy tym projekcie, jak i przy projektach, wobec których posiadamy licencje. Jak już wspomniano, posiadamy 14 koncesji, które czekają na decyzje, czy będziemy je zagospodarowywać czy też ewentualnie są to koncesje, w które na dzień dzisiejszy nie opłaca się inwestować. Jest jednak jeszcze czas na tego typu oficjalne deklaracje.

Informacyjnie chciałbym przedstawić wstępne wyniki na koniec 2013 roku dotyczące wydobycia w obszarze owego złoża. Wydobycie w zakresie gazu sięgnęło 340.000 tys. m^3. Jak pokazujemy, jest to blisko 7,5% wydobycia całej grupy kapitałowej w 2013 roku. Natomiast wydobycie ropy naftowej wyniosło 283 tys. ton, co stanowiło aż 26% wydobycia grupy kapitałowej w 2013 roku.

Teraz krótko przedstawimy bilans gazu i ropy naftowej. Jak wskazujemy, są to dane przybliżone. Ostateczne, zweryfikowane dane przedstawimy w dniu 5 marca, podczas publicznego raportu giełdowego za 2013 rok. Chciałbym tutaj przedstawić ogólne liczby pokazujące osiągnięcia w zakresie wydobycia gazu i ropy naftowej. Ogólnie wolumen wydobycia za dwanaście miesięcy w 2013 roku sięgnął 4.600.000 tys. m^3 gazu, w tym PGNiG Upstream, jak już wspomnieliśmy, wydobyło 340.000 tys. m^3 gazu. Wolumen importu troszeczkę, nieznacznie spadł w stosunku do 2012 roku. Cały czas oscyluje około 11.000.000 tys. m^3 gazu, z tym że z kierunków wschodnich mamy tutaj wolumen 8.700.000 tys. W stosunku do 2012 roku spadł o blisko 300.000 tys. m^3 gazu, co wiąże się również z rozwojem handlu gazem poprzez naszą spółkę PST, która w zeszłym roku dostarczyła nam blisko 410.000 tys. m^3 gazu do granicy zachodniej. Być może jeszcze nie są to jakieś ilości, którymi chcielibyśmy się pochwalić w ten sposób, że jesteśmy zupełnie niezależni, ale idziemy w dobrym kierunku. Pokazujemy tutaj, że trend jest jednak wzrostowy w stosunku do poprzedniego roku.

Jeżeli chodzi o ropę naftową, wolumen wydobycia ropy naftowej znacznie wzrósł. Jest to blisko 1.000.000 tys. ton ropy. Praktycznie jest to dwukrotnie wyższy wolumen niż w roku poprzednim. Głównie swoją część ma tutaj też PGNiG Upstream, które w tej

chwili jest głównym źródłem naszego wydobycia za granicą. Wolumen sprzedaży to blisko 1.100.000 tys. ton. Też jest dwukrotnie wyższy niż w roku poprzednim.

Jeżeli chodzi o ciepło, wolumen sprzedaży ciepła i jak i wolumen sprzedaży energii elektrycznej, to głównym źródłem dostarczania ciepła i energii jest projekt PGNiG TERMIKA, który w ramach grupy kapitałowej jest od 2012 roku. Tutaj poziom jest cały czas zbliżony, aczkolwiek spółka podejmuje kolejne działania w celu modernizacji i rozwoju posiadanych instrumentów wytwórczych.

Dyrektor Departamentu Regulacji PGNiG S.A. Piotr Szlagowski:

Dzień dobry. Nazywam się Piotr Szlagowski. Jestem dyrektorem Departamentu Regulacji. Chciałbym omówić państwu kilka kolejnych slajdów dotyczących przekształcania struktur handlu gazem. Zmiana sposobu ustrukturyzowania handlu gazem w ramach Grupy Kapitałowej PGNiG, bezpośrednio wiąże się z tym, co nazywamy obligiem giełdowym dla gazu. W małym trójpaku we wrześniu ubiegłego roku zostało przyjęte rozwiązanie, które na podmiot dominujący nakłada obowiązek sprzedaży docelowo do 55% gazu wysokometanowego wprowadzanego do sieci przesyłowej na giełdach towarowych. Podstawowym forum transakcyjnym w Polsce w tym momencie staje się Towarowa Giełda Energii oraz prowadzony przez nią rynek gazu. Sankcją za niewykonanie owego obowiązku, jest kara pieniężna w wysokości do 15% rocznego przychodu przedsiębiorstwa, osiągniętego z prowadzonej działalności koncesjonowanej. Jest to maksymalny pułap kary, który Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wyznaczyć biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności.

Nałożenie na spółkę owego obowiązku wiązało się z koniecznością bardzo szybkiego podjęcia serii działań. Poproszę o kolejny slajd. Istotną rzeczą jest to, że o ile obowiązek wszedł w życie w dniu 11 września, to musiał zostać realizowany już po czternastu dniach, ponieważ w przypadku małego trójpaku tak krótki był okres *vacatio legis*. Spółka natychmiast podjęła działania, które były możliwe przy obecnej strukturze rynku i przy dostępnych w spółce narzędziach. Pierwszym z działań było przyjęcie polityki cenowej, która opiera się na wycenie kontraktów na giełdę w sposób zbliżony do cen obowiązujących na zliberalizowanych rynkach europejskich, przede wszystkim do rynku niemieckiego i rynku holenderskiego, gdzie płynność jest względnie wysoka. Powinno to istotnie podnieść atrakcyjność giełdy towarowej jako forum obrotu.

Drugi element nieco odsunięty w czasie, ponieważ wprowadzony w życie w dniu 1 listopada, to wprowadzenie animacji rynku giełdowego. Pierwszego dnia, kiedy było to możliwe, PGNiG rozpoczął animację rynku giełdowego, czyli zarówno kupowanie, jak i nabywanie po to, żeby zwiększyć płynność, a innym uczestnikom obrotu zapewnić pewien komfort, że jeżeli nabędą gaz w zbyt dużej ilości w stosunku do ich potrzeb, które się potem okażą, będą również mieli możliwość jego zbycia. Data 1 listopada wynika z faktu, że po wejściu w życie małego trójpaku giełda musiała zmienić swoje regulaminy, które z kolei musiały zostać zatwierdzone przez Komisję Nadzoru Finansowego. Regulamin giełdy wszedł w dniu 1 listopada. Jest to właśnie ten dzień, kiedy podjęliśmy animację rynku.

Ostatni element, również związany z przyjęciem przez Towarową Giełdę Energii nowego regulaminu, to organizacja aukcji na gaz ziemny. Jest to kolejne narzędzie, które umożliwia w jakiś sposób realizację obowiązku sprzedaży gazu poprzez giełdę. A zatem były organizowane sprzedażowe i zakupowe akcje na giełdzie. W ubiegłym roku odbyło się pięć aukcji, z czego cztery sprzedażowe. PGNiG aktywnie w nich uczestniczyło.

Proszę o kolejny slajd. Były to działania podjęte z wykorzystaniem narzędzi dostępnych przy aktualnej strukturze rynku. Oprócz krótkiego *vacatio legis*, spółka napotyka jeszcze dwa istotne ograniczenia. Pierwsze to kwestia struktury rynku gazu w Polsce. Obligo giełdowe zostało nałożone na podmiot zajmujący się sprzedażą, inaczej aniżeli w przypadku energii elektrycznej, gdzie zostało nałożone na wytwórców energii elektrycznej. W Polsce zarówno import, jak i produkcja krajowa oraz obrót znajdują się w jednej spółce, jaką jest PGNiG S.A. W tym momencie obligo *de facto* wchodzi w poprzek spółki, gdybyśmy próbowali odnieść to do struktury. Element ten sprawia, że po stronie popytowej na giełdzie nie znajdujemy wystarczającego zainteresowania nabyciem gazu.

Drugi element jest to kwestia charakteru transakcji giełdowych. Co do zasady, jeżeli przyjrzymy się zliberalizowanym rynkom europejskim, takim jak Wielka Brytania, Niemcy czy właśnie Holandia, to najwyższy współczynnik gazu sprzedawanego na giełdzie, a nie na rynku OTC w transakcjach bilateralnych, osiągnięty jest w Wielkiej Brytanii i wynosi 33%. Można powiedzieć, że 33% gazu obracanego w Wielkiej Brytanii przechodzi przez giełdę. W Polsce obligo w pierwszym roku zostało ustanowione na poziomie 30%, w drugim na poziomie 40%, a w trzecim na poziomie 55%. Wielka Brytania ma za sobą przeszło dwie dekady procesu liberalizacji. Z kolei w Europie kontynentalnej najwyższy współczynnik jest osiągany na rynkach holenderskim i niemieckim. Waha się pomiędzy 3% a 8%. A więc poprzeczka była ustanowiona bardzo wysoko.

Wynika to też z tego, że gaz jest bardzo specyficznym surowcem. Charakterystyka zużycia jest sezonowa. W związku z tym odbiorcy często wolą produkty strukturyzowane, dostosowane do swoich indywidualnych potrzeb, a coś takiego jest możliwe wyłącznie na rynku usług bilateralnych, na rynku bilateralnym, ponieważ na giełdzie handlujemy produktami zestandaryzowanymi. Są one zawsze identyczne dla każdego. Transakcje są anonimowe, a więc nie możemy odnieść się do indywidualnych potrzeb klienta. W tym momencie PGNiG stara się nadrabiać różnice poprzez oferowanie na rynku OTC, nad czym teraz pracujemy wspólnie w dialogu z regulatorem oraz spółkami, operatorami systemu przesyłowego i dystrybucyjnego. Staramy się zapewnić pewną usługę elastyczności, która wyrównywałaby odbiorcom niedogodności. Jest to natomiast szukanie jakichś dodatkowych rozwiązań, które będą rozwiązywały pierwotne problemy.

Powiedziałem o ograniczeniach. To, co jest istotne z punktu widzenia naszej spółki, to przekształcenie struktury handlu gazem w taki sposób, żeby rozdzielić segment obrotu hurtowego od segmentu obrotu detalicznego. W tym momencie, jak wcześniej powiedziałem, w spółce mamy wszystkie elementy połączone jeszcze z wydobyciem, importem itd. Poprzez wydzielenie obrotu detalicznego do oddzielnej spółki otrzymalibyśmy strukturę rynku, która jest zaprezentowana na wykresie. Po lewej stronie mamy spółki obrotu hurtowego, które sprzedają gaz na Towarowej Giełdzie Energii, ewentualnie na rynku alternatywnym, przy czym ze względu na nałożone na PGNiG obligo większość gazu oferowanego przez spółkę musiałaby przejść przez forum transakcyjne. Po drugiej stronie giełdy, po stronie popytowej znalazłaby się spółka obrotu detalicznego oraz alternatywni dostawcy, którzy mieliby równe warunki dostępu do gazu oferowanego na giełdzie.

Jeżeli wrócimy do dyskusji, która odbywała się między innymi także w tej sali, dotyczącej obliga giełdowego, to była mowa o tym, że obligo giełdowe ma być swego rodzaju wehikułem na uwolnienie gazu, którym dysponuje PGNiG S.A. Postawienie gazu na Towarowej Giełdzie Energii, gdzie transakcje są anonimowe i każdy ma równy dostęp, gdzie jest pełna transparentność, sprawia, że efekt uwolnienia gazu zostałby osiągnięty. Wówczas alternatywni dostawcy, czyli spółki, które już obecnie są na rynku, czy też nowe, które mogłyby się pojawić, miałyby takie same warunki do konkurowania jak spółka obrotu detalicznego z Grupy Kapitałowej PGNiG, co z kolei służyłoby zwiększeniu efektywności owych spółek. Jeżeli większość z nich kupowałaby gaz na giełdzie, to miałyby bardzo transparentne, porównywalne koszty pozyskania gazu, a zatem musiałyby efektywnie konkurować pomiędzy sobą innymi kosztami poza kosztem pozyskania gazu. Drugi element, którym mogłyby konkurować, to jakość obsługi klienta, sposoby oferowania produktów, sposoby docierania do klientów, wygoda klienta. Naszym zdaniem rozwiązanie to nie tylko służyłoby realizacji obliga przez grupę kapitałową, ale także miałoby pewne pozytywne aspekty z punktu widzenia funkcjonowania rynku i odbiorcy końcowego.

Proszę o kolejny slajd. Najsprawniejszym sposobem na przeprowadzenie wydzielenia spółki obrotu detalicznego... A przypomnę, że istotnym czynnikiem w tym procesie jest czas. W roku 2014 spółka powinna zrealizować obligo na poziomie 40%, a w roku przyszłym na poziomie 55%. A więc czas jest tutaj jednym z istotniejszych elementów. Do tego potrzebna jest zmiana umów z odbiorcami końcowymi tak, żeby stroną, dostawcą przestał być PGNiG S.A., a w miejsce dostawcy weszła spółka obrotu detalicznego. Musi się więc zmienić strona podmiotowa umowy. Może się to odbyć poprzez cesję około 6500 tys. umów, indywidualne aneksowanie, co jest dosyć dużym wyzwaniem logistycznym

i wymaga też pewnego zaangażowania ze strony odbiorcy końcowego. Taka operacja prawdopodobnie nie byłaby możliwa do zakończenia w terminie umożliwiającym realizację obliga w przewidzianych ustawą wolumenach i okresach. Do tego jeszcze wiązałaby się ona z wygenerowaniem znaczących kosztów, które potem w taryfie zostałyby przeniesione na odbiorcę końcowego.

Po to, żeby temu zapobiec, pożądane byłoby rozwiązanie wzorowane na zmianie ustawy – Prawo energetyczne z 2007 roku, kiedy przeprowadzono incydentalną sukcesję generalną, wprowadzono *lex specialis*, żeby przenieść umowy ze spółek obrotu na spółki operatorskie systemów dystrybucyjnych po Elektroenergetyce. Ustawa wzorowana na tamtym rozwiązaniu, które okazało się bezpieczne, ponieważ zawierało odpowiednie rozwiązanie dające również komfort odbiorcom końcowym, takie jak zmiana sprzedawcy, takie jak odpowiedzialność solidarna obu podmiotów z Grupy Kapitałowej PGNiG, sprawiłaby, że proces ten mógłby zostać przeprowadzony szybko i w sposób niezauważalny, nieobciążający odbiorcy końcowego. Ta część prezentacji jest zakończona. Dziękuję bardzo.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Daniel Wais:

Jeszcze dosłownie kilka słów na temat infrastruktury, która jest w posiadaniu Grupy Kapitałowej PGNiG. Na dzień dzisiejszy w ramach grupy posiadamy 7 podziemnych magazynów gazu, które cały czas są jeszcze w rozbudowie. Wstępnie możemy powiedzieć, że w 2014 roku pojemność łącznie 7 magazynów będzie wynosiła blisko 2.500.000 tys. m^3. Na dzień dzisiejszy trwają ostatnie prace przygotowujące do rozruchu magazynu w Wierzchowicach o pojemności blisko 1.200.000 tys. m^3.

Infrastruktura dystrybucyjna znajdująca się obecnie w Polskiej Spółce Gazownictwa, czyli w dawnych sześciu spółkach gazownictwa. Na dzień dzisiejszy spółka ma około 170 tys. kilometrów gazociągów dystrybucyjnych. Gazociągi te, jak pokazuje slajd, cały czas są rozwijane i modernizowane. W roku 2013 do naszej sieci przyłączono aż 47 tys. klientów. Wybudowano gazociągi o łącznej długości blisko 180 tys. kilometrów. Jest to wynik pokazany bez przyłączy. A więc zostaje nam jeszcze około 600 kilometrów tych odcinków, które są odcinkami na przyłączach.

W 2013 roku dokonano również modernizacji blisko 573 kilometrów gazociągów. W związku z tym nakłady inwestycyjne w ówczesnych spółkach dystrybucyjnych, a teraz w Polskiej Spółce Gazownictwa przekroczyły ponad 1.000.000 tys. zł. Rozbudowa i przyłącza to blisko 761.000 tys. zł, modernizacja już istniejących sieci to 229.000 tys. zł i zakup gazomierzy w związku z przyłączami lub wymianą gazomierzy to około 141.000 tys. zł.

Mamy wstępne szacowane przez spółkę nakłady, które planuje ona ponieść w latach 2014-2020. Na zwiększenie przepustowości sieci łącznie planuje się w tym okresie nakłady na poziomie blisko 1.000.000 tys. zł, natomiast na gazyfikację terenów jeszcze niezgazyfikowanych, które nie posiadają sieci dystrybucyjnych, ponad 2.000.000 tys. zł. Są to szacunki ogólne przedstawione przez spółkę. Nam, jako spółce handlującej gazem, spółka nie podaje szczegółowych planów rozwoju w poszczególnych obszarach. W związku z tym są to dosyć ogólne informacje. Dziękuję.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Może jeszcze gwoli uzupełnienia. Przeszliśmy od szczegółu do ogółu. Może jeszcze warto wyrównać wiedzę w pewnym zakresie i poinformować państwa, że PGNiG S.A. jest stroną dwóch dużych kontraktów długoterminowych importowych. Jeden kontrakt jest to kontrakt z Gaz Export. Jest to główny kontrakt, który był pokazany w bilansie. W zeszłym roku spółka zaimportowała na jego podstawie 8.700.000 tys. m^3 gazu – są to dane szacunkowe – czyli poniżej 9.000.000 tys. m^3. Drugi kontrakt, który w przyszłości będzie wchodził w życie, jest to kontakt z KATAR GAZ. Oczywiście jest on determinowany możliwością odbioru gazu poprzez gazoport w Świnoujściu. Z wydobycia krajowego pochodzi około 4.500.000 tys. m^3, w przeliczeniu na gaz wysokometanowy. Pozostałą część portfela zakupowego realizujemy poprzez kontrakty spotowe. Myślę, że jest to informacja, która buduje państwu pewien pogląd na to, jakim podmiotem jest

PGNiG i jakie kontrakty zapewniają, powiem w cudzysłowie, ciągłość dostaw paliwa gazowego do systemu.

PGNiG S.A. jest również stroną blisko 7000 tys. umów z klientami. Informacja ta była podana przy projekcie związanym z wyodrębnieniem podmiotu obrotu detalicznego. Dzisiaj PGNiG ma strukturę, w której zatrudnia blisko 8000 ludzi. W ramach owej struktury znajdują się podmioty zajmujące się wydobyciem gazu i ropy naftowej. Są to oddziały zlokalizowane głównie na południu i na zachodzie Polski. Są to jednostki, które zajmują się obrotem hurtowym, obrotem detalicznym. Spółka jest właścicielem infrastruktury magazynowej, ale operatorem jest odrębna spółka, operator systemów magazynowych. Działalność handlowa, jak państwo wiecie, podlega taryfowaniu przez Urząd Regulacji Energetyki. Natomiast podmiot, który jest operatorem systemu dystrybucyjnego gazowego, jest podmiotem zewnętrznym. Operator funkcjonuje w ramach spółki Polska Spółka Gazownicza.

To tak od ogółu do szczegółu. Jeżeli są jakieś pytania, w miarę możliwości postaramy się państwu na nie odpowiedzieć z pewnym zastrzeżeniem. Muszę tutaj zrobić zastrzeżenie. Z racji tego, że Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo jest spółką notowaną na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie i podlega jurysdykcji związanej z obowiązkami giełdowymi – mam tutaj na myśli ustawę o ofercie publicznej i obowiązki informacyjne – jak państwo pewnie wiedzą, podlega reżimom związanym z udostępnianiem informacji. Na straży tegoż reżimu stoi Komisja Nadzoru Finansowego. W związku z tym pragnę państwa poinformować i tym samym zaprosić do prześledzenia wyników, które podamy w dniu 1 marca. Przy tej okazji, na Giełdzie Papierów Wartościowych będziemy organizowali konferencję prasową. Gorąco państwa zapraszam do uczestnictwa w tejże konferencji prasowej. Wówczas będziemy mogli przekazać państwu wszystkie informacje w detalach. Jeżeli nie będziecie państwo uczestniczyć, to myślę, że po tej dacie będziemy mogli państwu również wyraportować ową informację w takim trybie jak dzisiaj.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Dobrze. Już zaczynamy zbierać na gazety, żeby sobie kupić i dowiedzieć się ciekawych rzeczy. Pan minister Naimski.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Panie prezesie, *ad vocem* chciałbym poprosić pana o podanie jeszcze raz liczby osób pracujących w PGNiG S.A. Powiedział pan o 8000 ludzi, co brzmi troszkę... Chyba czegoś pan nie dodał albo podał pan tylko część informacji.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Podał tych, którzy pracują, a nie tych, którzy są zatrudnieni.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

A jeżeli chodzi o informacje, które są chronione, jeżeli będzie taka potrzeba, zwołamy posiedzenie Komisji w trybie niejawnym.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Panie przewodniczący, pragnę poinformować, że PGNiG S.A., którego jestem prezesem, zatrudnia około 8000 pracowników. Natomiast podejrzewam, że pyta pan o zatrudnienie w całej grupie kapitałowej.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Oczywiście, panie prezesie. To nas interesuje.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

W całej grupie jest ponad 30.000 ludzi.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

I o to mi chodziło. Dziękuję bardzo.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Proszę bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Bardzo dziękuję. Z tego, co wiem, czeka nas jeszcze jedna prezentacja. Jeżeli chodzi o to, czego oczekiwaliśmy jako prezydium, to z prezentacji tej mamy dwa tematy, przy czym na jeden zgodziłem się w rozmowie z panem prezesem. Od strony przedsiębiorstwa wiemy, że obligo giełdowe wymaga pewnych aktywnych działań legislacyjnych. Możemy podyskutować na ten temat. Temat ten pozostawiamy sobie do omówienia niekoniecznie na dzisiaj. Z naszej strony bardzo ciekawym, oczekiwanym tematem są potencjalne złoża. O tych sprawach chcielibyśmy podyskutować w części dyskusyjnej. Prezentacja była dla nas bardzo ciekawa i ukierunkowana. Tak, jeszcze pan poseł, proszę bardzo. Pan przewodniczący Jacek Najder.

Poseł Jacek Najder (TR):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Mam małe pytanie. Przeglądając prezentację zauważyłem, że jeżeli chodzi o PGNiG Upstream, w źródłach finansowania mamy pożyczkę w wysokości 800.000 tys. dolarów, kapitał oraz banki. Jeżeli słusznie zauważyliśmy z kolegą, że banki są wydzielone, to w takim razie proszę o doprecyzowanie, jakiego rodzaju jest to pożyczka. Zakładamy, że nie jest to pożyczka bankowa, skoro banki są pokazane oddzielnie. Jeżeli tak, to od kogo? Rozumiem, że jest to w ramach jakichś porozumień.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Daniel Wais:

Pożyczka 800.000 tys. dolarów, o którą pan pyta, jest to pożyczka bezpośrednio od PGNiG. W tej chwili jest ona spłacana na bieżąco po uruchomieniu produkcji.

Poseł Jacek Najder (TR):

Okej, dobrze. Mam jeszcze jedno pytanie. Przeglądając schemat Grupy Kapitałowej PGNiG, widać, że praktycznie prawie wszystkie spółki zależne mają taki podział struktury kapitałowej, że PGNiG S.A. jest wiodącym udziałowcem, za wyjątkiem spółki Gazoprojekt, gdzie jest wyłącznie 22%. Odbiega to znacząco od struktury pozostałych spółek. Czym to było podyktowane? Proszę, żeby pan krótko odpowiedział.

Mam jeszcze jedno pytanie. Widzę tutaj Biogazownię Ostrowiec w likwidacji. Chciałbym tylko zapytać, czy w likwidacji jest tylko forma czy też biogazownia wyzbyła się aktywów i wszystkich, że tak powiem, składników majątkowych. O podobne informacje proszę odnośnie do Polskich Elektrowni Gazowych Sp. z o.o. w likwidacji. Czy w likwidacji jest tylko forma prawna czy też nadal jest ona właścicielem aktywów i składników majątkowych? Dziękuję.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Daniel Wais:

Już odpowiadam na pana pytanie. Gazoprojekt jest to spółka zawiązana w 1996 roku, spółka zawiązana z pracownikami ówczesnego oddziału projektowego PGNiG. PGNiG miało tam 72,5% akcji, natomiast pozostałe udziały należały do pracowników. W zeszłym roku dokonaliśmy przesunięcia części aktywów, czyli 52% do naszej spółki Technologie, która zajmuje się, jakby scala segment budownictwa. W związku z tym, że był to element, zostało to przeniesione.

Natomiast odnosząc się do aktywów spółek w likwidacji, Biogazownia Ostrowiec nigdy nie rozpoczęła projektu, do którego była zawiązana. Miała budować biogazownię, ale okazało się, że jest to projekt nieopłacalny. W związku z tym jest to tylko forma prawna, która podlega likwidacji. Na dzień dzisiejszy nie ma tam żadnych aktywów.

Polskie Elektrownie Gazowe jest to spółka, która była zawiązywana jeszcze z Grupą Kapitałową PGE, o ile dobrze pamiętam, w latach 90. Na dzień dzisiejszy spółka ta też nie posiada żadnych aktywów. Jest tylko formą...

Poseł Jacek Najder (TR):

Dobrze. To jeszcze szybko tylko dopytam. W takim razie który dział PGNiG zajmuje się np. kontrolą jakości gazu, ponieważ ostatnio wyniknęły pewne problemy z badaniem jakości? Niestety nie ma kto się do tego odnieść. Kto zajmuje się kontrolą jakości?

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Daniel Wais:

Z tego, co się orientuję, zajmują się tym operatorzy systemów dystrybucyjnego, jak i przesyłowego.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Bardzo dziękuję za owe pytania. Jeżeli mogę, chciałbym teraz poprosić o prezentację pana prezesa Chadama.

Prezes zarządu Operatora Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. Jan Chadam:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, szanowni państwo. Nasza prezentacja będzie raczej dotyczyła skali makro, ponieważ w przeciwieństwie do kolegów dysponujemy dosyć prostą strukturą organizacyjną spółki. Posiadamy jedną celową spółkę zależną do zbudowania terminala LNG w Świnoujściu. Ponieważ nie ma tego w prezentacji, powiem informacyjnie, że w tej chwili zatrudniamy około 2300 osób. Obroty spółki, przychody spółki za rok 2013 są taryfowane, w związku z czym rok do roku są bardzo podobne, wynoszą około, wahają się pomiędzy 1.500.000 tys. a 1.600.000 tys. zł. Zysk netto spółki za poprzedni rok wyniesie ponad 300.000 tys. zł, około 320.000 tys. zł. Jesteśmy podmiotem bardzo wysoko rentownym, pomimo że – na co chciałbym zwrócić uwagę, o czym powiem na koniec w kontekście finansowania inwestycji, wpływu inwestycji na rynek, ich wpływu na cenę gazu i na konkurencyjność gospodarki – od roku 2009 roku spółka nie otrzymuje, nie uzyskuje wyższej taryfy na przesył gazu. Jeżeli uwzględnimy inflację, można powiedzieć, że koszt, cena, uwzględniając również większy wolumen przesyłu gazu, relatywnie spada. Jest to o tyle ważne, że w kontekście społecznym bardzo często pojawiają się inwestycje, że duży poziom nakładów na sieć przesyłową, na terminal LNG w jakiś sposób w konsekwencji musi później powodować obciążenie społeczeństwa wysokimi kosztami przesyłu. Powiem o tym później dwa zdania.

Szanowni państwo, większość z państwa otrzymała prezentację, w związku z czym siłą rzeczy nie będę jej czytał ani cytował, ani też szczegółowo omawiał. Skoncentruję się tylko na najważniejszych elementach, które wiążą się z rozwojem, wpływem rozwoju na sytuację w Polsce i w Europie, ponieważ w takim kontekście musi być ona rozpatrywana, również w kontekście roli Polski i spółki w całym złożonym systemie europejskim.

Oczywiście później będziemy gotowi do odpowiedzi na wszystkie szczegółowe pytania. Jest ze mną pan prezes Śliwiński, który szczegółowo nadzoruje inwestycje oraz pan dyrektor Wittmann, który próbuje pokazać nam prezentację, a który odpowiada za rozwój spółki na najbliższe sto pięćdziesiąt czy dwieście lat. Będzie mógł opowiedzieć państwu o wielu ciekawych sprawach.

Szanowni państwo, zacznę przede wszystkim od bazy, która jest szalenie ważna, ponieważ daje nam to pogląd na temat tego, co udało się zrobić, co zamierzamy zrobić i dlaczego jest to takie ważne z punktu widzenia gospodarki. Otóż, jeżeli państwo popatrzycie, tutaj jest porównanie do roku 2009, porównanie jak wyglądamy w systemie przesyłowym oraz dostaw gazu do Polski. Jak państwo wiedzą – są to powszechnie znane wielkości – zużywamy około 15.000.000 tys. m^3 gazu, około 10.000.000 tys. m^3, trochę więcej importujemy. Można powiedzieć, że dominująca część gazu zużywanego przez polską gospodarkę i przez polskie gospodarstwa domowe jest importowana. W konsekwencji cena owego surowca będzie decydowała o tym, jak będą wyglądały ceny gazu dla odbiorców indywidualnych, ale przede wszystkim jak będzie wyglądała konkurencyjność przedsiębiorstw, które zużywają gaz jako źródło energii bądź jako komponent całego procesu technologicznego.

W roku 2009, proszę państwa, właściwie byliśmy zdominowani przez konieczność kupowania gazu od jednego dostawcy ze Wschodu, ponieważ po prostu takie były możliwości techniczne systemu w Polsce. Dysponowaliśmy jednym połączeniem międzynarodowym z Niemcami, którym mogliśmy dostarczyć około 900.000 tys. m^3 gazu, co jak łatwo wyliczyć, stanowi około 9% naszego importu. Pozostała część musiała być transportowana ze Wschodu. Przejścia są narysowane, nie będę ich szczegółowo omawiał. Odbiór gazu odbywał się zarówno od strony Ukrainy, jak i z Wysokoje na Białorusi oraz w dwóch punktach odbioru z gazociągu jamalskiego.

To, co fundamentalnego zdarzyło się w tym okresie, to po pierwsze, rozbudowa połączenia na zachodzie, czyli rozbudowa połączenia w Lasowie oraz wybudowanie połączenia z Czechami, historycznie rzecz biorąc, pierwszego połączenia Polski z krajem na południu Europy, ważnego o tyle, że połączeniem tym transportujemy gaz w sezonie zimowym. Jak państwo dobrze wiedzą, w sezonie zimowym w naszej gospodarce zużywamy często trzy razy więcej gazu niż w okresie letnim. Dla porównania szczyt to 72.000 tys. m^3 na dobę. W lecie w najniższym punkcie jest to około 24.000 tys. – 25.000 tys. m^3. Takie są parametry. Stąd połączenie to jest tak ważne, ponieważ dostarczamy gaz z magazynu, głównie z magazynu z Republiki Czeskiej.

Również w roku 2011 po bardzo trudnych rozmowach, bardzo trudnych negocjacjach Gaz-System stał się operatorem gazociągu jamalskiego, co z punktu widzenia naszego systemu przesyłowego było wydarzeniem być może słabo zauważonym, ale fundamentalnie ważnym, kluczowym dla rozwiązania pewnych problemów. Dzięki przejęciu zarządzania, dzięki przejęciu operatorstwa na gazociągu jamalskim po raz pierwszy w roku 2012 mogliśmy uruchomić tzw. przesył wirtualny. W ten sposób umożliwiliśmy kupowanie gazu po stronie zachodniej, po zachodniej granicy Polski bez faktycznego transportu gazu. Dzięki temu zwiększyliśmy zdolności dywersyfikacyjne. Warto dodać, że jeszcze w marcu tego roku zakończymy rewers fizyczny na gazociągu, co stworzy fizyczne możliwości transportu gazu owym gazociągiem z kierunku zachodniego w przypadku, gdyby zdarzyła się taka sytuacja, że gaz ze strony, z kierunku wschodniego nie będzie płynął. Oczywiście jest to rozwiązanie awaryjne. Należy o tym pamiętać. Nie zakładamy, że wystąpi to w praktyce, ale warto pamiętać, że stwarza to zupełnie inną perspektywę bezpieczeństwa.

Oczywiście chciałbym powiedzieć, że w tej chwili możliwości importu gazu z innego kierunku niż wschodni, jeżeli chodzi o Polskę, wynoszą prawie 50%. W roku 2015, kiedy zakończymy rozbudowę jednego z węzłów na gazociągu jamalskim, będą sięgały 70%. Oczywiście mówię tutaj o wartościach globalnych. Trzeba też pamiętać o tym, że trzeba jeszcze przetransportować gaz po Polsce. Dlatego bardzo ważne jest, żebyśmy dalej rozbudowywali sieć również na terenie kraju.

Tutaj mamy slajdy, o których mówiłem. Pokazują one bardzo ważne cyfry. Jeżeli państwo popatrzycie, na górze w liczniku mamy potrzeby importowe w miliardach metrów sześciennych w poszczególnych latach, a na dole możliwości importowe, jakie w ogóle do tej pory były. Warto zwrócić uwagę, jak się one zmieniają nie tylko co do wielkości, ale również co do struktury, o czym powiedziałem przed chwilą, a co jest szalenie ważne z punktu widzenia nie tylko bezpieczeństwa – o bezpieczeństwie energetycznym mówimy wiele lat – ale również przede wszystkim, na co zwracam uwagę, z punktu widzenia konkurencyjności na rynku dostawców. Konkurencyjność na rynku dostawców powoduje, że możemy uzyskać relatywnie niższą cenę, a cena ta, jak powiedziałem, będzie decydowała o wielu, wielu ważnych procesach gospodarczych w kraju.

Zakładamy, proszę państwa, że w roku 2018, roku 2019 po zakończeniu korytarza północ-południe polski system będzie w stanie transportować gaz z dowolnego miejsca w Europie, a nawet na świecie, ponieważ będziemy mieć dostęp do rynku globalnego. Oczywiście nie zakładam tutaj żadnej zmiany, że mamy kupować gaz w innym miejscu. Chodzi o stworzenie tak naprawdę możliwości wyboru, a nie o faktyczną decyzję co do zmiany kierunku.

Na następnym slajdzie prezentujemy, proszę państwa, trochę informacji o pieniądzach. Pieniądze są zawsze czymś tak interesującym, że budzą słuchaczy. Dlatego jak często mam wystąpienia, staram się zwrócić uwagę na pieniądze. Otóż w perspektywie lat 2011-2014 na rozwój sieci spółka wyda około 5.000.000 tys. zł, przy czym nieuwzględnione są tutaj wydatki na terminal LNG, które wynoszą około 3.000.000 tys. zł. A więc wysiłek inwestycyjny spółki jest bardzo duży. W perspektywie lat 2015-2018 na inwestycje głównie w korytarz północ-południe, czyli mówiąc precyzyjnie na wybudowanie połączenia od Lwówka, jak państwo wiecie, w Wielkopolsce, w dół przez Dolny Śląsk, Górny Śląsk, Podkarpacie do granicy z Czechami, Słowacją i Ukrainą, gdzie wybudujemy kolejne 1000 kilometrów gazociągu, wydamy pieniądze w wysokości około 6.000.000 tys. zł.

Chciałbym zwrócić uwagę na taką rzecz, że ani te pieniądze, które wydajemy w tej chwili, ani te, które wydamy w następnej perspektywie, nie spowodują nadmiernego zadłużenia spółki, ponieważ spółka w tej chwili jest jednym z największych beneficjentów środków z Unii Europejskiej. Jak państwo widzicie, w strukturze tej około 25% inwestycji jest pokrywanych ze środków unijnych. Jeżeli dodamy terminal LNG, to proporcje te będą nawet wyższe, ponieważ dotacja na terminal LNG ze środków unijnych będzie wynosiła około 1.100.000 tys. do 1.200.000 tys. zł.

Duży udział środków unijnych przewidujemy również w następnej perspektywie, ponieważ wszystkie nasze projekty znajdują się na najwyższych pozycjach w projektach, które są związane z tzw. europejskim planem rozbudowy infrastruktury. Nie zakładamy, żeby nie znalazły one dofinansowania. Pozostałe pieniądze są skompletowane przede wszystkim z banków europejskich, głównie z Europejskiego Banku Inwestycyjnego, ponieważ są to środki, które w tej chwili są najtańsze na rynku. Oprocentowanie owych środków jest niewiele powyżej kwoty WIBOR. W związku z tym są to bardzo atrakcyjne źródła finansowania. Pozostałe to komponenty, o których, proszę państwa, nie będę specjalnie mówił, ponieważ są one normalnym elementem zarządzania firmą.

Poproszę następny slajd, który według mnie jest najbardziej ciekawy, ponieważ mówi on nie tylko o tym, co zamierzamy zrobić, ale też o tym, co już udało się zrobić. W mojej ocenie zawsze ważne jest, żeby mówić także o tym. Nasz program podzieliliśmy na trzy elementy. Pierwszy to ten, który jest realizowany i będzie zakończony w roku 2014. Chciałbym zwrócić uwagę, że pomimo wielu różnych problemów na rynku, szczególnie wykonawców – jest to rynek, o którym można by długo opowiadać – wszystkie inwestycje zostaną zakończone w tym roku. A więc zakończymy gigantyczny, niespotykany dotychczas projekt w wymiarze 1100 kilometrów nowoczesnej infrastruktury gazowej. Będzie ona systematycznie oddawana w tym roku, w poszczególnych miesiącach. Gazociąg Szczecin-Świnoujście w tej chwili jest zakończony. Odbiór gazu z terminala LNG z perspektywy sieci przesyłowej jest niezagrożony.

Następna perspektywa to ta niebieska, którą widać tutaj na mapie. Tak jak mówiłem, jest to głównie korytarz, który nazywamy północ-południe, ponieważ jego celem jest zintegrowanie Europy, szczególnie Europy Środkowej. Dysponujemy tutaj różnego rodzaju porozumieniami o współpracy, szczególnie o przygotowaniu studium wykonalności projektów na różnym etapie, porozumieniami z wieloma partnerami w Europie. Jeżeli będą pytania, opowiemy o tym. Jest to projekt, jak państwo widzicie, 800 kilometrów. Jest on fundamentalnie ważny dla całej gospodarki Polski, ponieważ nie tylko daje on nowe możliwości transportu, ale przede wszystkim pozwala zlikwidować wąskie gardła w systemie, które oczywiście istnieją ze względów historycznych. O tym też nie będę w tym gronie mówił, ponieważ grono jest świetnie zorientowane. Chciałbym tylko zauważyć, że wiele miejsc w Polsce ciągle jest bez efektywnej sieci przesyłowej. Warunkiem do rozwoju niektórych projektów, także energetycznych, szczególnie w zakresie tzw. energetyki zawodowej, jest dostarczenie gazu o określonych parametrach, z określonym ciśnieniem. Między innymi jest to bardzo ważne. Stąd apel do pań i panów posłów o poparcie aneksu, poprawki do ustawy terminalowej, dlatego że tak jak powiedziałem, jest to niezwykłe wyzwanie, któremu musimy sprostać w najbliższych latach.

Zatrzymam się jeszcze przy tym slajdzie, ponieważ jest on ważny również z perspektywy możliwości funkcjonowania spółki jako ważnego partnera w Europie. Zakładamy, że po zakończeniu projektu w latach 2018-2019 Gaz-System będzie jednym z ważniejszych ogniw całego systemu infrastruktury w Europie. Zakładamy również, nasze szacunki są takie, że znaczny udział przychodów Gaz-Systemu będą stanowiły przychody z transportu gazu do innych krajów w Europie, w tym transportu gazu z terminala LNG.

Praktycznie równoległy etap to poprawa infrastruktury od tzw. węzła warszawskiego w kierunku południowym, który jest tutaj zaznaczony kolorem zielonym. To wszystko powinno zakończyć się wysoko efektywnymi połączeniami z partnerami na południu, z Czechami, ze Słowacją. W pierwszej kolejności zakładamy z Czechami. Ten projekt jest najbardziej zaawansowany. W drugiej kolejności ze Słowacją. Stworzy to możliwość, tak jak powiedziałem, spełnienia parametrów *security of supply*, stworzenia konkurencyj-

nego gazu i w dalszej kolejności wykorzystania aktywów, zarabiania na aktywach w sposób zupełnie komercyjny, taki, w jaki powinniśmy to robić.

Następny slajd, proszę państwa, właśnie pokazuje projekty międzynarodowe, nad którymi w tej chwili intensywnie pracujemy. Jak państwo widzą, pierwszy jest to Malmö rewers fizyczny. Będzie zakończony w tym kwartale obecnego roku. Projekt ten nie wymaga dużych nakładów inwestycyjnych, natomiast jego znaczenie dla bezpieczeństwa i poprawy konkurencyjności jest bezcenne. Po wykonaniu inwestycji na jednym z węzłów będziemy mieli możliwość odbioru gazu z kierunku zachodniego na poziomie 5.500.000 tys. zł. Jeżeli dodamy do tego Czechy i Słowację, rachunek jest łatwy, że jest to ponad 7.000.000 tys. m^3 przy imporcie 10.500.000 tys. m^3. Daje to państwu dokładne porównanie, jak zmieniły się parametry naszego systemu w stosunku do tego, co mieliśmy jeszcze cztery czy pięć lat temu.

Połączenie z Czechami, jeżeli uda się nam przebrnąć przez wszystkie, nazwijmy to, wyzwania, które są po drodze, powinno być gotowe na przełomie lat 2018 i 2019. Jest to nowe połączenie w okolicach Ostrawy, obok istniejącego połączenia w Cieszynie. Jak państwo widzą, wszystkie gazociągi, które są przewidziane, są to gazociągi o średnicy 1000 milimetrów, a więc dające możliwość przesyłania gazu nawet powyżej 10.000.000 tys. m^3 w ciągu roku. Cyfry, które państwu podajemy, czyli 6.500.000 tys., 5.000.000 tys. m^3, wynikają z tzw. badania rynku, czyli tego, co przewidujemy, jakie mogą być maksymalne przesyłane wielkości. Nie jest to natomiast równoznaczne z możliwościami technicznymi, tym, co będzie możliwe do przesyłania. Podobnie Słowacja. O Ukrainie dzisiaj nie będę mówił. Natomiast warto zauważyć, że w roku 2012 po raz pierwszy uruchomiliśmy przesył gazu na Ukrainę. Oczywiście wielkości są nie takie, jakie moglibyśmy przesyłać. Wynika to z możliwości systemów ukraińskiego i polskiego. Były to wielkości na poziomie 1.000.000 tys.^{3} w skali roku, co też należy odnotować jako duże, historyczne, ważne wydarzenie.

Następny slajd to tylko podsumowanie tego, o czym powiedziałem, co chcemy uzyskać, właściwie co uzyskujemy po drodze na poszczególnych etapach po to, żeby państwa przekonać, że cały plan, który prezentujemy jest spójnym, zwartym, dobrze przemyślanym i uzgodnionym projektem, którego realizacja daje możliwość uzyskania tych wszystkich celów, o których mówiłem na początku, czyli stworzenia pełnej integracji, możliwości oddziaływania jako ważny partner w Europie na funkcjonowanie rynku gazu, możliwości stworzenia takiej sytuacji, że o problemach gazowych rzeczywiście będziemy mogli mówić w czasie przeszłym.

Podsumowując mogę powiedzieć, że jesteśmy na dobrej drodze, żeby zrealizować cały projekt nie tylko dlatego, że mamy takie plany czy chęci, tylko również dlatego że wszystkie rzeczy, które do tej pory pokazujemy, świadczą o tym, że realizujemy go skutecznie. O pieniądzach już mówiłem. W tej chwili, w mojej ocenie, na rozwiniętym rynku finansowym na świecie są one rzeczą absolutnie drugorzędną. Jeżeli projekty są dobrze przygotowane, to finansowanie nie jest barierą. Środki unijne w mojej ocenie absolutnie też są w naszym zasięgu. Docelowo powinno to obniżyć poziom obciążenia klientów. Natomiast to, co jest rzeczywiście najważniejsze, to możliwość wykonania realizacji inwestycji, czyli uzyskanie akceptacji parlamentu w zakresie zmian specustawy, które w naszych warunkach prawnych są absolutnie konieczne. Chciałbym to kilkakrotnie podkreślić.

Szanowni państwo, jeszcze dwa zdania na temat obciążenia rynku, ponieważ jest to coś, co warto podkreślić. Warto mieć wiedzę na ten temat, ponieważ często pojawiają się różnego rodzaju pytania i wątpliwości. Po pierwsze, środki unijne są bezcenne nie tylko dlatego, że płacimy nie z własnych pieniędzy za inwestycje. Środki unijne obniżają również tzw. bazę taryfową. Jeżeli budujemy coś ze środków unijnych, w konsekwencji nie przenosimy tego na klienta. A więc ma to jakby podwójne znaczenie, znaczenie biznesowe z perspektywy spółki, znaczenie, nazwijmy to, społeczne z punktu widzenia gospodarki i ostatecznego klienta.

Druga rzecz, o której chciałbym powiedzieć w kontekście obciążeń z tytułu inwestycji. Jeżeli popatrzymy na wartość aktywów, to wartość aktywów spółki rzeczywiście bardzo istotnie wzrośnie. Jest to oczywiste. Oczywiście inwestycje na poziomie 8.000.000 tys. zł, później 6.000.000 tys. zł, itd. są bardzo duże, ale proszę pamiętać, że spółka generuje dosyć

wysoki poziom *cash flow*. *Cash flow* operacyjny spółki co roku jest na poziomie 800.000 tys. zł. W związku z tym nie stanowi to jakiegoś zagrożenia dla bezpieczeństwa podmiotu. Proszę natomiast zwrócić uwagę, że musimy pamiętać, iż udział taryfy przesyłowej w cenie ostatecznej gazu w tej chwili jest to tylko około 7-8%. Wzrost taryfy, nawet gdyby taki nastąpił, nie ma większego znaczenia, jeżeli chodzi o cenę gazu. To po pierwsze. Po drugie, zakładamy – jak widać co dzieje się również w praktyce – większy wolumen przesyłanego gazu. W związku z tym nawet jeżeli założymy, że poziom kosztów, który jest związany z obsługą sieci, w tym amortyzacja, będzie wyższy, to i tak większy wolumen nie powinien w istotny sposób negatywnie oddziaływać na rynek. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Bardzo dziękujemy. Dowiedzieliśmy się dużo ciekawego. Teraz przejdziemy do dyskusji. Pierwszy pan minister Piotr Naimski.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, szanowni państwo. Bardzo wszyscy dziękujemy panu prezesowi Chadamowi za prezentację. Mam do niej tylko jeden komentarz. Proponuję, żebyśmy w dyskusji skupili się na pewnych kwestiach. Dzisiaj nie rozdrabniajmy problemu przesyłu, inwestycji Gaz-Systemu itd. Chciałbym tylko powiedzieć, że chyba ciągle dyskusyjny jest projekt, pomysł łączenia gazociągiem z Litwą z pozycji gazociągu jamalskiego i węzła warszawskiego, ale alternatywa, jak wiadomo, jest to przedłużenie gazociągu z Gdańska w stronę Litwy. Niemniej proponuję, żebyśmy w tej chwili zostawili to.

Jeżeli natomiast chodzi o kwestię, która dzisiaj jest dla nas głównym tematem, czyli zasoby gazu, mam pytanie do PGNiG. Jakie w tej chwili są przemysłowe zasoby gazu, którymi dysponuje PGNiG, mówiąc krótko, panie prezesie, te zasoby, które są możliwe do uruchomienia – jeżeli w tej chwili nie są możliwe – udokumentowane? Jeżeli są w jakiejś wysokości – co będzie ciekawe – dlaczego nie są uruchamiane? Moje drugie pytanie… Proszę?

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

W kraju czy ogólnie?

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Przepraszam, co to znaczy w kraju czy ogólnie?

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Czy nasze rodzime czy w ogóle dostępne dla PGNiG?

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Nie, oczywiście, w kraju. O Skarvie nie będziemy rozmawiali. Skarv jest sukcesem. Cieszę się z tego, jak pan prezes zapewne się domyśla. A więc nie rozmawiajmy o tym.

Jeżeli chodzi o złoże łupkowe, chciałbym prosić, żebyście panowie podali harmonogram inwestycji w rozpoznanie złóż łupkowych ze strony PGNiG w pieniądzach, nie w czasie, tylko w pieniądzach i w czasie. Dobrze? Ponieważ to, że tak powiem, pozwoli nam mieć jakiś bardziej konkretny obraz.

Jeżeli chodzi o to, co wykracza poza złoża, przy okazji jednak zapytam o to, jaki panowie w PGNiG macie plan poradzenia sobie z przesunięciem odbioru terminu kontraktu katarskiego, ponieważ jest to problem. Wszyscy widzimy, że jest to problem. Dobrze byłoby, gdybyście nam o tym powiedzieli.

Drugie pytanie. Proszę o harmonogram inwestycji magazynowych. Dobrze? Jeżeli chodzi o drugie pytanie, proponuję, panowie, żebyście teraz nie omawiali tego, tylko jeżeli można, żebyśmy dostali to do Komisji ze spółki na piśmie, ponieważ jest to rzecz dosyć skomplikowana. Lepiej zrobić to na piśmie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Proszę, teraz w kolejności pan poseł Jędrysek.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek (PiS):

Gratuluję dobrego wystąpienia. Pomimo że obserwuję sprawę, jednak czegoś się dowiedziałem. Chciałbym się też dowiedzieć, ponieważ w czasie prezentacji były pewne nieści-

słości. Pan prezes powiedział i pokazał na slajdzie, że jest działalność na dwustu czterdziestu złożach. Chodzi o eksploatację, a nie o eksploatację i poszukiwania. Tak? Tylko o eksploatację.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:
Rozumiem, że chodzi o nieścisłość złoża *versus* koncesje.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek (PiS):
Nie. Czy 240 złóż dotyczy wyłącznie eksploatacji czy także rozpoznania? Wiadomo, że złoże jest.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:
Także rozpoznania.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek (PiS):
A więc prawdopodobnie będzie z tego połowa. Czy tak?

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):
Panie pośle, jeżeli mogę poprosić, to proszę formułujmy pytania, a potem będzie czas na odpowiedzi.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek (PiS):
Tak, ale pan prezes nie rozumiał pytania. Musiałem uściślić, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):
To dobrze. Uściślił pan.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek (PiS):
Idziemy dalej. Moje pytanie jest takie. Podana była wartość 85.500.000 tys. m^3, jako zasoby gazu. Ale czy są to zasoby przemysłowe czy geologiczne? Chodzi mi o to czy zagospodarowane? Proszę to uściślić.

Następna sprawa dotyczy poszukiwań, szczególnie w obszarach łupkowych. Jest tutaj postęp. Jest osiem wierceń plus cztery, czyli łącznie dwanaście. Z tym że chciałbym wiedzieć, czy są one w pełni rdzeniowane. Gdzie były wykonywane badania? W jaki sposób rdzeń był dzielony? Czy trafiły one do Centralnego Archiwum Geologicznego? Czy były to rdzenie szczelnie zamykane czy nie? Jak wyglądała procedura przekazywania rdzeni? Gdzie były badania, czy w Polsce, czy część za granicą itd.? Jakie przy tym były wykonane techniki geofizyczne? Ile w tychże otworach, jak rozumiem, było wykonanych szczelinowań pionowych i szczelinowań poziomych?

Chciałbym także usłyszeć szczegóły współpracy z innymi podmiotami na polskich koncesjach. Wspomniał pan tutaj o Chevronie, więc także o Chevronie. Jaki jest ich wkład w *farm-in*? Powinno to być stosunkowo ważne. Jakie są warunki? Proszę o tyle, ile może pan w tej chwili powiedzieć. Resztę możemy ewentualnie dostać na piśmie i jak powiedział pan przewodniczący Naimski, poprowadzić spotkanie w trybie niejawnym. W mojej ocenie jest to naprawdę kluczowa sprawa. Szczegółowy opis farm-in byłby tutaj... Teraz tyle ile może pan powiedzieć, a później dokładniej.

Moje następne pytanie dotyczy nowych technik. Trzeba bardzo pochwalić PGNiG, że jest pierwszą firmą w Europie, która wprowadziła EGR i EOR, nowoczesne technologie. Jest prawie 99% wyczerpania jednego ze złóż. Jest to chyba rekord światowy. Czy dalej inwestujecie w tego typu technologie, gdyż prawdopodobnie przy transferze na łupki mogą one dać duże efekty w zakresie wydobywalności? Jak sądzę, w szczególności też ropy. Jakie są proporcje ropy i gazu? Czy coś przewidujecie, wiecie na ten temat, jeżeli chodzi o formacje łupkowe?

Być może ostatnie pytanie jest zbyt szczegółowe. Skąd w Husowie, Mogilnie i Kosakowie są tak duże dysproporcje pomiędzy możliwym tempem zatłaczania a wydobyciem? Czy wpływają na to warunki geologiczne czy technologiczne? To już było, jakie są plany rozbudowy nowych zbiorników. Jak rozumiem, to wszystko są magazyny bezzbiornikowe. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):
Dziękuję. Teraz pan poseł Małecki. Proszę.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, panowie prezesi. Proszę o informację, w jaki sposób PGNiG zamierza wprowadzić na rynek gaz, który będzie odbierany przez terminal w Świnoujściu. Czy mają państwo opracowany plan wprowadzenia owego gazu na rynek? Ewentualnie może któryś z panów ministrów ma taki plan. Mówię o tym, dlatego że w perspektywie problemów ze zbytem oraz tego, że nie zostało wypełnione obligo gazowe, zostajecie państwo na rynku z większą podażą. Czy próbowaliście też podejmować działania związane ze zwiększeniem, spowodowaniem zwiększenia popytu? Warszawa kupiła 35 autobusów gazowych napędzanych LNG. Autobusy kupiła od Solbusa, gaz będzie dostarczał Gazprom Germania. W ramach umowy ma zostać dostarczony gaz, mobilna stacja, mają zostać przeszkoleni pracownicy. Czy państwo pracowaliście nad taką ofertą? Jeżeli polskie miasta będą chciały zmniejszać emisyjność swojego transportu, jeżeli będą szukały alternatywy dla paliwa dieselowskiego, czy jesteście państwo gotowi albo pracujecie nad tym, żeby nie musiał to być zakup od Gazpromu Germania, tak jak w tym przypadku, ale żeby PGNiG mógł oferować polskim samorządom gaz z całym otoczeniem? Czy państwo prowadziliście takie rozmowy? Bardzo proszę o odpowiedź.

Czy oprócz tego podejmowaliście państwo działania zmierzające do zwiększenia popytu, do tego, żeby polska gospodarka po prostu zjadała więcej gazu niż do tej pory, co pozwoliłoby wam sprzedać to, co odbierzecie ze Świnoujścia? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Bardzo dziękuję. Teraz poproszę adresatów o odpowiedzi. Może pan prezes.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Szanowni państwo, gwoli informacji. Myślę, że część informacji, na które zgłosiliście państwo tutaj zapotrzebowanie, wygenerujemy poprzez raport bieżący, informując o naszych zamierzeniach planistycznych w roku następnym, dlatego że nasze władze korporacyjne przyjęły w tym tygodniu plany działalności wydobywczej, poszukiwawczej, inwestycyjnej, remontowej, plan gospodarczy. Takowy komunikat puścimy na giełdę poprzez system SPI w nieodległym czasie.

Co na dzisiaj mogę państwu powiedzieć? Odnośnie do złóż, około 86.000.000 tys. m^3 gazu są to złoża geologiczne. Około 18.000 tys. ton ropy to również są udokumentowane złoża o takim charakterze.

Jeżeli chodzi o łupki, jak państwo pewnie wiecie, PGNiG wykonywało w sumie już kilkanaście odwiertów. Nasze plany co do roku 2014 przekażemy raportem bieżącym. To, jeżeli chodzi o plany na rok 2014 i lata następne.

Co do KATAR GAZ-u – w dwóch pytaniach pojawił się wątek KATAR GAZ – chciałbym państwa poinformować, że jesteśmy w przededniu formowania strategii negocjacyjnej związanej z tymże kontraktem. Jak państwo wiecie, kontrakt ten zawiera i pewne daty, i pewne klauzule, i pewne zapisy. Owszem, jesteśmy tutaj również zdeterminowani, związani faktem zakończenia budowy gazoportu w Świnoujściu. W związku z tym będziemy musieli kontrakt ten wieloaspektowo przerenegocjować. Są to kwestie i ceny, i terminów dostawy, i jeszcze wielu, wielu innych rzeczy. Myślę, że w przyszłości w trybie niejawnym będziemy mogli o tym porozmawiać, ale dajcie nam państwo jeszcze chwilkę na to, żebyśmy mogli przygotować się do negocjacji ze stroną katarską. Zapewniam, że w stosownym czasie, jeżeli będziecie państwo chcieli uzyskać od nas taką informację, to w trybie niejawnym będziemy mogli ją przekazać.

Co do harmonogramu inwestycji magazynowych, powiem tyle, że w zasadzie realizujemy umowy, które zostały zawarte w latach poprzednich. Na tę chwilę nie planujemy żadnych nowych inwestycji. Na skutek tych inwestycji, które już prowadzimy oraz tych pojemności, które już mamy, w przyszłości docelowo osiągniemy pojemności około 2.500.000 tys. m^3.

Co do nowych technologii, przepraszam, jak wspomniał pan przewodniczący, jestem świeżo upieczonym prezesem. Nie jestem ekspertem od nowych technologii, ale rozumiem, że w trybie pisemnym możemy państwa poinformować o rozwoju tych technologii, które już stosujemy, tudzież o penetracji możliwości wykorzystania innych nowych

technologii. Pragnę jedynie zapewnić, że staramy się być w awangardzie technologicznej i wykorzystywać wszelkie nowinki, które pojawiają się na świecie po to, żeby nowymi technologiami uprawdopodobnić sukces naszych działalności upstreamowych. To w trybie pisemnym.

Jeżeli chodzi o gaz, który będzie wprowadzany na rynek z KATAR GAZ-u, wydaje mi się, że odpowiedziałem również w pierwszej części. Będzie to determinowane naszym sukcesem. Tak to nazwę. Oczywiście jeżeli chodzi o sytuację PGNiG, kontrakt ten może troszeczkę skomplikować ową sytuację, dlatego że jak państwo pewnie doskonale wiecie, mamy pewne klauzule *take or pay*. Mamy je zarówno w kontrakcie, który mamy z Gazprom Export, jak i w kontrakcie katarskim. *Take or pay* determinuje minimalne poziomy poboru gazu z tychże kontraktów. A więc na pewno będziemy starali się renegocjować w kierunku możliwości uelastycznienia wolumenów również w przyszłości.

Co do aplikacji gazu, którym dysponujemy, w pojazdach, o których pan wspomniał, w autobusach, na pewno będziemy penetrować ów rynek. Z informacji, które posiadam, wynika, że PGNiG startował w postępowaniach. Zdaje się, że w kilku miastach jesteśmy obecni. Szczegółowe informacje w zakresie naszych aspiracji w tym zakresie również możemy państwu przygotować na piśmie. Na pewno będziemy starać się o to, żeby poszerzać możliwości sprzedaży gazu, żeby w jakiś sposób pobudzać popyt.

Chciałbym tylko skromnie i delikatnie wspomnieć, że na dzisiaj dużym odbiorcą gazu potencjalnie mógłby być rynek energetyczny, czyli generacja energii z gazu. Na pewno wiecie państwo, że dzisiaj mamy taką sytuację, w której brakuje systemu wsparcia dla tego typu generacji, a dla nas są to niebagatelne wolumeny gazu, które moglibyśmy uplasować w tychże jednostkach. A więc jeżeli chodzi o możliwości kreowania popytu, naturalnym olbrzymim odbiorcą gazu od nas są jednostki, które generują, które pracują między innymi w kogeneracji, które produkują zarówno ciepło, jak i gaz w skojarzeniu ze sobą. Niestety na dzisiaj nie ma systemu wsparcia. To mogłoby w znaczący sposób poprawić sytuację w zakresie możliwości w przyszłości alokacji gazu między innymi z kontraktu, o którym pan wspomniał. Myślę, że to wszystko. Jeżeli nie wszystko, na pozostałe pytania, postaramy się odpowiedzieć w trybie pisemnym.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Jeszcze pan minister Naimski dopyta, a potem jeszcze...

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Panie prezesie, zapytam wprost o to, o co próbowałem zapytać może w niezrozumiały sposób. Jest wiedza od strony Ministerstwa Środowiska, że około 30.000.000 tys. m^3 gazu PGNiG ma, że tak powiem, w zasobach, które są gotowe do przemysłowej eksploatacji. Rozumiem, że 86.000.000 tys. m^3 to co innego, to inna liczba. O czym innym mówimy. Pytam o to, co w tej chwili jest możliwe w zasadzie do natychmiastowego udostępnienia do przemysłowej eksploatacji. Jest to jedna sprawa. Druga rzecz jest dopełniająca od innej strony. Czy PGNiG wystąpił w Open Season w terminalu?

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Proszę, jeszcze pani poseł.

Poseł Renata Zaremba (PO):

Dziękuję. Panie prezesie, rozumiem, że jeżeli chodzi o kwestię KATAR GAZ-u, przystąpiliście już do renegocjacji kontraktu. To po pierwsze. Po drugie, jeżeli w takim razie pan prezes miałby ująć to w kanon czasowy, jakie jest przesunięcie odbioru gazu z LNG? Dziękuję.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Co do odpowiedzi na pierwsze pytanie...

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Panie prezesie, przepraszam. Mamy jeszcze jedno dopytanie pana posła Małeckiego.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Przepraszam.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

To była pani poseł Renata Zaremba. Nie przedstawiłem.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Panie prezesie, wspomniał pan, że plan rozprowadzenia gazu zależy od renegocjacji z Katarem. Rozumiem, że renegocjacje są czymś ponad, są czymś ekstra. W związku z tym czy na dzisiaj mają państwo plan, jak włożyć dodatkowy gaz w polską gospodarkę w przypadku, gdyby negocjacje nie powiodły się albo nie powiodły się w takim stopniu, jaki państwo zamierzacie osiągnąć? Ewentualnie mam też pytanie, chociaż nie widzę panów ministrów, czy jest plan wsparcia ze strony resortów, czy to gospodarki, czy to Skarbu Państwa, chociażby w postaci pobudzenia pewnych obszarów, np. w zakresie niskoemisyjnego transportu, o którym mówiłem. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Panie prezesie, to komplet pytań. Prosimy.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Szanowni państwo, jeżeli chodzi o pierwsze pytanie o 30.000.000 tys. m^3, postaram się sprecyzować to państwu na piśmie, scharakteryzować wszystkie liczby.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Po prostu stan w tej sprawie. Dziękuję bardzo.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

To, czym jest 85.000.000 tys. m^3, czym jest 30.000.000 tys. m^3, czym są złoża udokumentowane, czym są złoża geologiczne. Postaram się dokładnie zdefiniować państwu te wszystkie kategorie.

Co do drugiego pytania, czy wystąpił, nie mam takiej informacji, nie dysponuję taką informacją. Możemy przekazać ją również w trybie pisemnym.

Co do pytania o KATAR GAZ, przedstawiłem państwu mniej więcej strukturę, bilans gazu. Mniej więcej 9.000.000 tys. m^3 jest od Gazpromu. Mniej więcej 4.500.000 tys. m^3 to gaz własny. Część jest dostaw spotowych, czyli w kontraktach natychmiastowych. Zależy to od tego, jak się układają ceny gazu w poszczególnych składnikach koszyka. Jeżeli nie będziemy mogli albo nie będzie możliwości przerenegocjowania pewnych kategorii kontraktowych, siłą rzeczy będziemy związani kontraktem. Wszyscy wiemy, czym jest związanie kontraktem. Przypomnę, że kontrakt został zawarty w 2009 roku. Mam wrażenie, że wszyscy państwo znacie parametry kontraktu. Natomiast wierzę też w to, że po to mamy, że tak powiem, wyposażenie w intelekt oraz możliwości renegocjacji, że spróbujemy renegocjować kontrakt ze stroną katarską. Głęboko w to wierzę. Wierzę w rozsądek tamtej strony oraz czysto biznesowe podejście. Natomiast stan zerowy wszyscy państwo znacie. Jest to rok 2009. Parametry kontraktowe również są państwu znane.

T wszystko, co w tej chwili mogę powiedzieć. Mogę też powiedzieć, że jesteśmy w trakcie bardzo intensywnego przygotowywania się do renegocjacji kontraktu. Jak zaprezentował mnie tutaj pan przewodniczący, jestem świeżo upieczonym, od dnia 1 stycznia prezesem spółki. Proszę mi wierzyć, że z wielką powagą, z wielką siłą i z wielkim zaangażowaniem przygotowujemy się do renegocjacji kontraktu. Tyle na dzisiaj mogę powiedzieć. Myślę, że w stosownym czasie, jeżeli państwo poprosicie, w trybie niejawnym przekażemy państwu scenariusze.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Dobrze. Bardzo dziękuję. Mamy dzisiaj w parlamencie specyficzny dzień, ponieważ mamy przykre wydarzenie, w którym musimy, w którym niektórzy posłowie chcą uczestniczyć. Dlatego w tej chwili będę troszkę przyspieszał.

Niemniej jeżeli chodzi o pewne wnioski, chciałbym zapytać, kiedy bez zbędnego pośpiechu pan prezes mógłby być gotowy do informacji. Uzależnilibyśmy od tego decyzję Prezydium, czy w miarę szybko przygotowywalibyśmy posiedzenie w trybie niejawnym, żeby poznać na nim szczegóły. Były zapowiedzi – o których pan powiedział – że dałby nam pan to pisemnie. Z obu stron byłoby to wygodniejsze, nie trzeba by było dwa razy

robić. Gdyby było to w miarę szybko ze strony pana prezesa, niezwłocznie planowalibyśmy posiedzenie w trybie niejawnym. Ile czasu byłoby potrzeba na przygotowanie informacji?

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Myślę, że z uwagi na zawiłość kontraktu, jego specyfikę, konieczność sporządzenia wielu ekspertyz zarówno prawnych, jak i ekonomicznych, taki moment mógłby się odbyć nie prędzej niż w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. A więc myślę, że termin, w którym moglibyśmy rozmawiać o tych sprawach, mógłby pojawić się na przełomie kwietnia i maja.

Poseł Renata Zaremba (PO):

To chyba optymistycznie.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Nie, realistycznie.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

To determinuje. W takim razie poprosimy, żeby w miarę szybko wywiązał się pan z deklaracji, które pan tutaj złożył odnośnie do informacji pisemnych, a my spokojnie przygotujemy tematykę na kwiecień, maj w trybie niejawnym, żeby poznać pewne detale.

Myślę, że teraz jeszcze jeden ważny wątek z punktu widzenia obecnych tutaj spółek odnośnie do oczekiwań legislacyjnych, w tym sukcesji uniwersalnej czy podatkowej. Pewnie uruchomimy dyskusję, aczkolwiek muszę też i chcę powiedzieć, że będziemy się starali trzymać stronę odbiorcy. Takie jest nasze nastawienie w tej Komisji od początku do końca, że powinniśmy się kierować interesem odbiorcy oczywiście w poczuciu bezpieczeństwa energetycznego naszego kraju. Działania, które podejmujemy, o których tutaj słyszymy czy nawet uwagi, które przeczytaliśmy w prezentacji, są zasadnymi oczekiwaniami, ale z punktu widzenia firmy. Wyraźnie do widać. Jeżeli w pierwszym stwierdzeniu bądź akapicie ktoś mówi, że wadą jest to, że jest konieczność dokonania zmiany relacji sprzedawcy z odbiorcami gazu, to daj Boże, żeby taka zmiana nastąpiła zgodnie z naszym oczekiwaniem. To nie jest nieoczekiwane podejście, jest to podejście przez nas oczekiwane. Powinniście się z tym panowie, państwo zgodzić. W tym duchu rozpoczniemy dyskusję oczywiście w bardziej politycznym towarzystwie, czyli ministrów. Nie rozpoczniemy, będziemy dyskutować nad ewentualnymi, potencjalnymi zmianami w oczekiwaniu, które państwo do nas kierujecie. To też będzie temat niezwłocznego działania. Jeszcze pan minister Naimski.

Poseł Piotr Naimski (PiS):

Mam dwa słowa do tej sprawy. Jest tak, że podczas dyskusji, którą wszyscy, większość z nas pamięta, przy poprzedniej nowelizacji były głosy, które też podzielam, że spowoduje to, iż PGNiG będzie sprzedawało sobie samemu. Właśnie się to dzieje na tym diagramie, w tym planie. Jest to kwestia, z którą oczywiście jakoś tam będzie trzeba sobie radzić. Na pewno nie sprzyja to liberalizacji rynku.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Tylko *ad vocem*, jeżeli państwo pozwolicie.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Tak, proszę. Pan prezes. Mamy tam jeszcze dwie ręce w górze. Proszę.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Chodzi o to, żebyśmy wszyscy wyczuwali specyfikę spółki PGNiG S.A. Otóż spółka, która jest przedłużeniem czy wehikułem, który gwarantuje bezpieczeństwo dostaw paliwa, na dzisiaj jest związana dwoma długimi kontraktami, o których wcześniej mówiłem. Jest to kontrakt z Gazprom Export i kontrakt katarski. Te dwa kontrakty mają swoje minimalne limity w zakresie *take or pay*, czyli przewidują minimalne wolumeny, która spółka musi pobierać albo inaczej – bazując na owej formule – zwyczajnie płacić nie pobierając. Jest to jedna strona medalu. Z drugiej strony następuje pewna próba liberalizacji, której oczywiście się nie opieramy, ponieważ jesteśmy świadomi, że jest to pewien signum temporis oraz wymogi giełdowe.

Musimy natomiast też mieć świadomość tego, że kontrakty mają swoją charakterystykę, która powoduje taką oto sytuację, że jeżeli nie uplasujemy wolumenów na rynku, czyli innymi słowy, jeżeli spółce PGNiG odbierze się ów rynek, to PGNiG pozostanie tylko z kosztami. A więc wydaje mi się, że musimy bardzo mocno balansować pomiędzy tym, co nazywamy liberalizacją a obligiem, które mamy w kontraktach. Kontrakty te *de facto* gwarantują ciągłość dostaw. Są to długie kontrakty. Żaden kraj nie zaopatruje klientów w takie_paliwo w kontraktach spotowych, czyli natychmiastowych. Zawsze w portfelu muszą być kontrakty długie, a taki komfort, niestety, sporo kosztuje. Jest to tylko taka moja mała dygresja.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Rozumiemy to. Mam nadzieję, że pan prezes też rozumie to, co myśmy powiedzieli. Proszę.

Przewodniczący Rady Sekcji Krajowej Górnictwa Naftowego i Gazownictwa NSSZ „Solidarność" Bolesław Potyrała:

Bolesław Potyrała. Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa „Solidarności". W odpowiedzi do wystąpienia pana przewodniczącego chciałbym zaznaczyć, że działania, o których pan mówił, oczywiście są słuszne z punktu widzenia klienta, ale nie do końca słuszne z punktu widzenia pracowników i firmy. Pierwsza kwestia to zmiana umów gazowych dla takiej liczby odbiorców. Przerabialiśmy to już w dwa tysiące którymś tam roku. Jest to przynajmniej dwa, trzy lata do przodu.

Druga kwestia. Obligo gazowe mówi nie o wystawieniu na giełdę, ale mówi o fizycznym zbyciu. Czy w sytuacji, kiedy nie ma klienta, gdy nie ma chętnych, PGNiG ma oddać za darmo, żeby nie płaciło kary, co znowu wiąże się to ze zwolnieniami i z restrukturyzacją? Z punktu widzenia spółki i związków zawodowych też nie będzie zgody. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Jestem przekonany, że mając tak nowy i prężny zarząd oraz tak doświadczonych związkówców, rozwiążecie ów problem bez najmniejszych kłopotów. Proszę bardzo.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Piotr Szlagowski:

Jeszcze jedno słowo uzupełnienia à propos uwagi, że na giełdzie odbywałyby się transakcje pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej. Kwestie te też były dyskutowane na posiedzeniach Komisji, żeby nie uniemożliwiać tego. Co więcej, racją przemawiającą za tym, żeby było to możliwe, jest to, że transakcje na giełdzie są transakcjami anonimowymi. Strona kupująca ostatecznie nie wie, kto sprzedaje. W tym sensie gaz jest dostępny na równych zasadach dla każdego podmiotu. Jeszcze jedna rzecz jest taka, że kiedy przyjrzymy się strukturom w grupach kapitałowych takich jak RWE, E.ON, Centrica w Wielkiej Brytanii, tam również jest segmentacja, podział na spółkę obrotu hurtowego i spółkę obrotu detalicznego. Obrót hurtowy też sprzedaje do własnej grupy kapitałowej. Po prostu poruszają się na innych rynkach. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Tak jest. Jak już tutaj deklarowaliśmy, powrócimy do owego tematu, i to niezwłocznie. Nie będziemy czekać. Kiedy jedno czy drugie ministerstwo będzie gotowe do dyskusji, ruszamy w tymże tematem. Jeszcze pan się zgłaszał. Też związkowiec, tak?

Przewodniczący Komisji Podzakładowej NSZZ „Solidarność" w Spółce Operator Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A. Piotr Łusiewicz:

Tak. Solidarność Gaz-System. Piotr Łusiewicz. Bardzo mi miło, że mogę przemawiać w tak szanownym gremium. Chciałbym wlać trochę ciepła w państwa serca. Przy pewnej zgodzie politycznej w Polsce można tworzyć takie spółki jak Gaz-System. Podwaliny pod spółkę budowali pan Naimski i pan Woźniak. Serdecznie dziękuję. Potem kontynuatorami byli pan Grad czy pan Budzanowski. W dialogu i w przekonaniu społecznym spółka może budować swoją silną pozycję na rynku. Jestem święcie przekonany, że za dwa, trzy lata spółka będzie znaczącym graczem na rynku Europy Środkowej. Co więcej? Pozostaje nam życzyć i prosić państwa, żeby nikt nie wkładał nam żadnego kija w tryby i pozwalał się naszej gospodarce po prostu rozwijać oraz dążyć do sukcesu. Jestem świecie przekonany, że jesteśmy skazani na sukces. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Andrzej Czerwiński (PO):

Bardzo dziękuję za tę wypowiedź, aczkolwiek co to jest wkładanie czegoś tam w szprychy, jest to pytanie, które, powiedzmy, jest bez odpowiedzi. Na tym na razie zamkniemy tę dyskusję. Tak jak było, na pewno nie będzie, aczkolwiek po to, żeby dyskusję zakończyć poważnie, chciałbym wyraźnie powiedzieć, że w gazie nie jest tak prosto jak w energetyce, elektroenergetyce. Tutaj konsolidacja jest na tyle ważna, żeby być graczem nie tylko w kraju, ale też w Europie i na świecie. Tutaj problem długofalowy jest bardziej nieprzewidywalny niż w elektroenergetyce. Tutaj trzeba być ostrożniejszym. Mamy tego pełną świadomość. Niemniej deklaracja, o której powiedziałem, że problem będziemy oglądać z punktu widzenia interesu odbiorcy, na razie jest niepodważalna.

Czy ktoś jeszcze musi coś powiedzieć na ten temat? Jeżeli nie, to bardzo dziękuję. Do zobaczenia.